

Şair Ali Özdoğan'dan Aruz Şiirler

Şair Ali Özdoğan

ZANNETME

Zannetme hayal, gözleri yummakla uyanmak
Her zifr-i sabah rûhlara bin türlü ezâdır
Fânide, zebânîye dönen nâs'a dayanmak
Ah sanki turâb cânlara bir tatlı sezâdır
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNLÜM

Yine hülyâlara dalmış yine sevdâ mı arar
Uslanıp durmadı gönlüm kılacak aşka karar
Geçemez sevgili der, ah ile hicrânı sarar
Uslanıp durmadı gönlüm kılacak aşka karar
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

BİN ELEM

Peşinde bin elem nâm ü makamun
Şu üç günün için olmaya kâmun
Ne farkı var şikest ömr ile câmun
Şu fâniden medet ummaya kalkma
Mefâîlün mefâîlü feûlün

YALANDIR

Aldanma yalan lezzet ü kâm devri yalandur
Yar dâhi yalan mâhi simâ cevri yalandur
Aşkdan yana âşık oyalan gel oyalan dur
Yar dâhi yalan mâhi simâ cevri yalandur
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ZÂLİM

Bakmaz mı acep kalb-i perişânıma zâlim
Aşkıyla vurup kıydı benim cânıma zâlim
Gelmez ki şu feryâdıma efgânıma zâlim
Aşkıyla vurup kıydı benim cânıma zâlim
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

TEVHİD

Bir intizam içinde, cem kürre ve zerreler
Zannetme bir defâ o, bin üstü bin kerreler
Milyon yumurtasıyla şaşmaz ki bir tek balık
Haşhaş onunla sözlü Yâ Rabbi der sen hâlık
Yıldızların diliyle bak nutka gelmiş gece
Birlikte sen de söyle gel Hakk de bir tek hece
Şol kâinata baksa vallâhi şaşmaz akıl
Gör âşikar olan bu yahut gözünden bakıl
Mefûlü fâilâtü müstefilün fâilün

CUMA

Bugün cumâ hoş içtimâ haydi gönlüm gülümse sen
Gülümse sen âlem güler sende âlem gülümse sen
Bugün cumâ nurdan simâ can Kerîmden safâ uma
Verir ki hep eyler imâ kal huzûrunda dâimâ
Bugün cumâ hoş içtimâ haydi gönlüm gülümse sen
Gülümse sen âlem güler sende âlem gülümse sen
Mefâilün müstef'ilün fâilâtün mefâilün

MADDEM

Madem zikirber nefer şu koskoca kâinat
Gel sen de zikret gönül şeyâtine bin inad
Hakk nûrudur parlayan beşerdeki istinâd
Gel sen de zikret gönül şeyâtine bin inad
Bak dinle yıldız ne der sanat içi saltanat
Gel sen de zikret gönül şeyâtine bin inad
Elhamdülillah diyor şu kuşlar açıp kanat
Gel sen de zikret gönül şeyâtine bin inad
Müstefilâtün mefâilün mütefâilün

FERAHNÂKEM

Dü çeşm giryan ü nem-nâkem
Sanırsın çâk ü sûz-nâk'em
Buy-i aşktan ıtır-nâkem
Ki Şems nûruyla revnâkem
Onun affıyla pir pâkem
Ferahnâkem ferahnâkem
Ferahnâkem ferahnâkem
Mefâilün mefâilün

USANMAM

Usanmam yâre-i aşktan benim derdim firaktır bil
Dü çeşmimden akar yaş can huzurundan ıraktır bil
Aman cânâ yakan canım sorarsan iftiraktır bil
Dü çeşmimden akar yaş can huzurundan ıraktır bil
Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

GEL SEVGİLİ

Sevdâya düşen kalbi perîşânıma yar ol
Gel sevgili gel dîde-i giryânıma yar ol
Cânân diyeyim gel ne olur cânıma yâr ol
Gel sevgili gel dîde-i giryânıma yar ol
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

GÜZEL GÜNLER

Mâzîde güzel günlerimiz, hâtıralarda
Ah sanki unuttum diye bir yâd ediverdim
Rûhumda şifâ bulmayacak çok yara var da
Yok saydı safâ istedi dîl şad ediverdim

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

BU AKŞAM

Bir başka emel rûhuma yar oldu bu akşam
Şol dîdelerin eşkine kâr oldu bu akşam
Şenlendi gönül sanki bahar oldu akşam
Şol dîdelerin eşkine kâr oldu bu akşam
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AŞK

Döner nefs'çün beniâdem yalan dilindeki aşk
Hakîkî aşk nedür dersen Kenân ilindeki aşk
Mefâîlün mefâîlün mefâîlün feilün

FE SÜBHANELLAH

Fe sübhanellah ne iştir yahu âdem ne cüret
Emânettir şol bedenden Hakk'a dâir iş üret
Niçün körsün hem sağırsın cehl-i mutlak bu, nedir
Kabirlerden çığlığın var duyma isyanda diret
Mefâîlün fâilün müstefilâtün feilün

GÖNÜL

Dökülen yaprağı gülzârı düşün sev a gönül
Yasla sînende firak hârı düşün sev a gönül
Geçiyor neşvesi ömrün unutulsa da yine
Yasla sinende firak hârı düşün sev a gönül
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

BÜLBÜL-İ ŞEYDA

Âğâzeni sal âleme ey bülbül-i şeydâ
Açmaz mı hayal eylediğın gül-i rüveydâ
Rûhunda konan nağme-i saz olmadı peyda
Açmaz mı hayal eylediğın gül-i rüveydâ
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GEL

Beni derd-nâk ederek dîlde nihân olma da gel
Geçiyor neşvesi ömrün sararıp solma da gel
Son bahârım, ne olur gel, şu zaman dolmada gel
Geçiyor neşvesi ömrün sararıp solma da gel
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

NEDİR

Ben deyû kim kastedersün sende senden var nedür
Bak ödün kopmuş ölümden gitme âh-ü zâr nedür
Kalbi kim vermiş a nâdân yar nedür ağyar nedür
Bak ödün kopmuş ölümden gitme âh-ü zâr nedür
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

EY PERİ

Bir devâsız derd imiş rûhumda aşkın ey peri
Sundu göynüm almadın bûyin kuruttun gülleri
Ey dilârâ eyledin Mecnun misal bir serseri
Sundu göynüm almadın bûyin kuruttun gülleri
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

BİVEFA

Bî vefâ gâfil olursan nîmetün bir zerreden
Ah veren kimdür deyûben gel teyakkuz eyle sen
Hem hazer kılmak gerektür velev bir tek kerreden
Tövbe vü 'estağfirullah' dilde sâkuz eyle sen
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

GELMEDİ

Geçmiş de gönül gençliğinin şen neşesinden
Sevdâ okunan lâne-i kalbin köşesinden
Bir tatlı huzur gelmedi an endişesinden
Sevdâ okunan lâne-i kalbin köşesinden
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

EYVAH DE GÖNÜL

Kış mevsimi gelmiş de acep kar mı yağarmış
Eyvah de gönül saçlarımın rengi agârmış
Tez geçti ömür bir minicik vakte sığarmış
Eyvah de gönül saçlarımın rengi ağarmış
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

CUMAMIZ HAYROLA

Şol nefs-i rezil, ruhtan uzak hem beri dursun
Vursun erişen kalpleri, Allah diye vursun
Ey şanlı cumâ sen bize nur üstüne nursun
Hamd eyleyim Rabbimizin dâveti hoştur
Zikreyle gönül şol dili sen Hû ile coştur
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SENİ

Dîl-i şeydâ derd-i aşk gör tarümâr eyler seni
Ağlatır her dem ciğer sûz ah bimâr eyler seni
Attı âteşler içinden kâr umar eyler seni
Ağlatır her dem ciğer sûz ah bimar eyler seni
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

İHLAS

Ne zâlimdür ne âlimdür ne âmildür kurtulan
Ki ihlas ül halâsat içre kâmindür kurtulan
Mefâîlün mefâîlün mefâîlün fâilün

AYRILIK ATEŞİ

Fânîde ne varsa hayâl ü meyal
Âhirde erişür sükût-u hayal
Aldanma değer mi merâkı bırak
Vallâhi yakar şu ateş-i firâk
Fâlün feilün feilün feilün

VERMEDİ

Vermedi bir dem safâ bî vefâyımış bî vefâ
Derde düşürmüş yakar gülmedim hiç bir defa
Cevrini sevmek sanır aldanır ah aldanır
Kim dedi sevdâ tanır rûha eyler bin cefâ
Müfteilün fâilün fâilâtün fâilün

SEN...

Sevmedin hiç sen o hülyâlarla kandırdın beni
Hep hayaller tatlı rûyâlarla kandırdın beni
Ey güzel yar güldü ağyar bak utandırdın beni
Ah hayaller tatlı rûyâlarla kandırdın beni
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

CÂNÂ

Bir katre hüznü sundu o gün çeşm-i siyâhın
Cânâ ne olur bağrımı hûn eyledi âhın
Elbette gelir, leyli açar vakti sabâhın
Cânâ ne olur bağrımı hûn eyledi âhın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

KADER TAKSİMİ

Taksim-i kaderden şu garip sîneme paysın
Mehtâblı gecem şen güneşim rûhuma Ay'sın
Saysın şu gönül neş'eli dem, günleri saysın
Mehtâblı gecem şen güneşim rûhuma Ay'sın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SANA

Gece suskun gece küskün gece dargın gibi ay
Sana mehtâbı çağırdım onu gelmiş gibi say
Durulan dalgaların üstüne yıldızları yay
Sana mehtâbı çağırdım onu gelmiş gibi say
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

O MÂH

Masmavi denizler gibi rûhumdaki izler
Sevmiş de o mâh söyleyemez hâlini gizler
Aşkıyla gönül lânesi hoş hep onu özler
Sevmiş de o mâh söyleyemez hâlini gizler
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

BÎVEFA

Ne gönülde iz kaldı ne yazdığım satırlar
Bi vefâ unutmuş ya haber verin hatırlar
Yetişir cefakârı sorunca anlatırlar
Bi vefâ unutmuş ya haber verin hatırlar
Mütefâilün müfteilün mefâilün fâ

GAZZE

Güyâ Müslümanız biz güyâ âlem-i İslam
Hayasız ve âmâyız nefisler şeyhülislam
Utanç duymayan ruhlar duyarsız kös suratlar
Değersiz şu fânî'çün değersiz tezviratlar
Feûlün mefâîlün feûlün Fâilâtün

SORULAR...

Cehl içinde cahilim nedir şu mâhiyetim
Bilmedim ki ben neyim niçün bekâ niyetim
Kim yarattı ten ölür içinde dipdiri ruh
Sorgusuz şu akla yuh utanmayan yüze tuh
Failün mefâilün mefâilün feilün

KELEBEKLER KÜSMEZ

Uslanmayacak sanki şu dîl sevmeyi bekler
Gülzara bakar gelse bahar açsa çiçekler
Aşk der de yanar hâr ile küsmez kelebekler
Gülzâra bakar gelse bahar açsa çiçekler
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

MEHABBET

Sevdâ okunan çeşm-i siyehlerdeki mânâ
Bak der ki mehabbet diye can geldi cihânâ
Elbette firak vuslata yol ağlama cânâ
Sen bil ki mehabbet diye can geldi cihânâ
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

HACILARA

Kurban olurum kalb ile zikrindeki aşka
Lebbeykini duymuş da gönül hâleti başka
Ah bil şu fakir şimdi senin coşkuna muhtaç
Tekbirlerinin açtığı ruh ufkuna ruh aç

Bekler de gönül hisse umar hisli duândan
Ah affolunur belki de şol gâfil ü nâdân
Mefâîlü mefâîlü mefâîlü feûlün

NEYİM VAR...

Bir dertli başım gözde yaşım gayrı neyim var
Firkatle yanar zikr'ile ağlar şu neyim var
Vuslat çağırır ah şu gönül gurbete düşmüş
Firkatle yanar zikr'ile ağlar şu neyim var
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AŞK NEYE BENZER

Gülzâra uçan bülbüle sor aşk neye benzer
Ol âteşe düşmüş gibi pervâneye benzer
Ah bestenigar dertli sabâ der ney'e benzer
Âteşlere düşmüş gibi pervâneye benzer
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

KÖR MÜSÜN, SAĞIR MISIN?

Yed-i kudretinde dâim cevelân-ı kâinat
Bir nazârı çok mu gördün nice îtiraz, inat
Mevsimiyle yer içersin sana bunca mucizât
Kör müsün sağır mısın hey, neye baksa göz sanat
Failâtü fâilâtün mütefâilün feûl

SANMA GERÇEKTİR

Geçti ammâ bir ciğer-suz hatırâ senden kalan
Aşk denen şey sanma gerçek sanma gerçektir yalan
Bir rüyadır bil ki cânâ rûha âteşler salan
Aşk denen şey sanma gerçek sanma gerçektir yalan
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

GÖNÜL

Gelecekmiş diye ümmîdini bağlar şu gönül
Nice hasret ile ağlar nice çağlar şu gönül
Bir haber der; 'Çekemez derdimi dağlar.' şu gönül
Nice hasret ile ağlar nice çağlar şu gönül
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

BENİ

Şen nazârım, şanlı mâzim berhudar eyler beni
Ta derûnumdan çağırısın ol kudüm neyler beni
Her nefesten hoş nevâ hüzzam sabâ söyler beni
Ta derûnumdan çağırısın ol kudüm neyler beni
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

ŞİVEGER

Bir şiirsin şiveger ey; kalmayan dilden ırak
Gel bırak cânâ şu boynum bükmesin şol iftirak
Yetti artık yetti gör dîl sûzinak eyler firak
Gel bırak cânâ şu boynum bükmesin şol iftirak
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

GÖNÜL

Bâb-ı vuslat hasretin nârında âyan gör gönül
Yar deyú inlerse âşık şâd'a şâyan gör gönül
Ah meğer nîmet imiş şol çeşm-i giryân gör gönül
Yar deyú inlerse âşık şâd'a şâyan gör gönül
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

YARELER

Yâreler hep yâr elinden sanma ağyâr yâreler

Firkatin görmez mi âşık kahreder mehpâreler
Meyl-i vuslat bin seraptır ah tükenmiş çareler
Firkatin görmez mi âşık kahreder mehpâreler
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

BÎNEVAYIM

Bî nevâyım derd-i aşktan ey cefâkâr bî nevâ
Gel şifâyab eyle n'olur vuslatındandır devâ
Bir defâ olsun benim'çün bir tebessüm gör revâ
Gel şifâyab eyle n'olur vuslatındandır devâ
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

SEVMENİN ÖMRÜ

Akşamla sular rûha sükûnetle akarken
Mehtap ve deniz aşka düşüp nazla bakarken
Sev sen de gönül bil ki ömür sevmeye erken
Sevmezsen eğer say ki biter sevmeli derken
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GONCA-İ RÂNÂ

Gül mevsimi hiç açmadı ol gonca-i rânâ
Hiç bûy-i vefâ saçmadı ol gonca-i rânâ
Ah bezm-i cefa şekli yazık sundu cihânâ
Bir fasl-ı bahar kaçmadı ol gonca-i rânâ
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

NEDİR?

Bana sevdâları anlat o güzeller güzeli
Kimi Leylâ diye yanmış ya Kerem Aslı nedir
Oku aşktan yana çınlar o musammat gazeli
De Züleyhâ vü Yusuf'tan açılan faslı nedir
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

SEVDALI GÖNÜLER

Yine sevdâlı gönüller yine bir ah sesi var
Yine derd içre hicazkâre girizgah sesi var
Yine Mecnun yine feryâd yine eyvâh sesi var
Yine derd içre hicazkâre girizgah sesi var
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

CÂNÂ

Hasretim cânâ bıraktın şimdi ağyâr elidir
İnlerim derd içre göynüm ah eder yârelidir
Nîmetimdir ye'si sevdâ amma derler delidir
İnlerim derd içre göynüm ah eder yârelidir
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün feilün

SARIK – SÂRIK

Tevâzu kuşanmadan başlara konmaz sarık
Çabuk beri gel rezil Hak malı çalmış sârik
Mefâaletün mefâîlü mefâîlü fâ

SIR

Seni gül goncasında gizledim yıllar yılı
O görünmez hayâli izledim yıllar yılı
Açamam sır o hâli sorma n'olur sen bana
Ben o mehtap leyâli özledim yıllar yılı
Feilâtün mefâîlün mefâîlün feúl

CİĞER PARELENİR

Harâb oldu dîl-i şeydâ nicedir yârelenir
Serâbıyla kaldı inler şu ciğer parelenir

Şifâ buldu derd-i aşktan yanarak çarelenir
Serâbıyla kaldı inler şu ciğer parelenir
Mefâîlü fâilün/müfteilâtün feilün

YETER

Nideyim bahtıma küsmek bana dertden de beter
Yetişir dîdelerimden nice yaş aktı yeter
Yâreler yar eli ey dîl kırılıp olma heder
Yetişir dîdelerimden nice yaş aktı yeter
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

FİRKAT

Akşam yine neş'eyle gelip gamla biterken
Ey sevgili firkat de nedir böylesi erken
Ah sevdi gönül şâd olacakmış gibi derken
Ey sevgili firkat de nedir böylesi erken
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

YÜKÜMÜZ AĞIR

Yükümüz ağır kardeş koskoca mâzi
Onurunla koş el tut ol mütevâzi
Nicedir umut sensin sende o kan var
Bize kimse olmaz yar hepsi marâzi
Feilun feûlün/mefûlü feûlün

GÖNÜL KIRMA

Sevâbıyla günâhıyla şu fâniden geçerken
Kırılсан da gönül kırma zerâfetinle hoşgör
Uzan kalbi perişâna tutup adam seçerken
Niyetlerle değer ver de nezâfetinle hoşgör
Mefâîlü mefâîlü mefâîlün feûlün

YETMEZ Mİ?

Ne gönülde sevda var ne gözümde yaş kaldı
Avucumda bin bir dert şu cefâlı baş kaldı
Kaderim derim cânâ çabucak geçer heyhât
Ki ümîdi Rabbâni bana arkadaş kaldı
Ebedî için ümmîd bana arkadaş kaldı
Mütefâilün fâlün mütefâilün fâlün

BENDEN DEĞİL

Benden değil meğer nefis-i emmârem
Ah bilmedim sınanmam için konmuş
Terk eyleyip dualar imiş çarem
Lezzet arar hesapsız akıl donmuş
Müstefilün mefâîlü mefulün

SÜZİDİLİM

Yetişir ah ü figân neş'ede derd-nâk olamam
Süzidîlim yine süz-nâk-ı ferahnak olamam
Solacak mevsime rûhum ile revnak olamam
Süzidîlim yine süz-nak-ı ferahnak olamam
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

KİMDİR?

Nâr içinden yakacakmış gibi eyyâm-ı buhur
Niye sormaz ki şu âdem nereden etti zuhur
Nam takar der ne 'sıcak' ah unuttur mâhiyeti
İnsanın serveri kimdür bize söyler niyeti
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SORARIM

Bırakıp böyle perîşan giderim sanma sakın
Sorarım gönlüne kim var şu gönülden de yakın
Nicedir der dururum ah ye's-i sevdâma bakın
Sorarım gönlüne kim var şu gönülden de yakın
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

AŞK YALANDIR

Bir hazandır her baharın hâtırasından kalan
Aşk yalandır sevme cânâ aşk yalandır aşk yalan
Nerde Leyla nerde Mecnûn âşıkân hep aldanan
Aşk yalandır sevme cânâ aşk yalandır aşk yalan
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

ÇEKTIĞİM

Zannederler derd-i aşktır yandığım mânâ benim
Bî vefâdan kimse bilmez çektiğim cânâ benim
Taştı göynüm açtı derdin döktü ummânâ benim
Bî vefâdan kimse bilmez çektiğim cânâ benim
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

EY VEFASIZ

Pek gücendim hâl-i Mecnundan beter ettin beni
Ey vefasız şiveger sen derbeder ettin beni
Söyle Leylâdan mı öğrendin heder ettin beni
Ey vefasız şiveger sen derbeder ettin beni
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

EY CEFAKAR

Muntazîrım intizârından zulüm olmaz bana
Ah hezârın gül nazârından zulüm olmaz bana
Ey cefâkar bil azârından zulüm olmaz bana
Ah hezârın gül nazârından zulüm olmaz bana
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

GÖNÜL

Bî ümîdim bî vefâdan almamış bir kâm gönül
İncitip inletti rûhum ah şikest bir cam gönül
Bilmiyor cân içredür candan da cânân kendini
Cevredenden neş'e ummuş dertli bir hüzzam gönül
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

MEVLAYI BULMAK

Kor oldu ciğer suz bana lâyıık mı ki derdin
Sevdâ ne demek bilmeyene kalbini verdin
Geçmez ki sözün kendi özün kavruladursun
Ah belki de leylâ diye Mevlâ'yı bulursun
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AKMA YAŞIM

Dur akma yaşım dertli başım yaslanıversin
Aldandı gönül haline her dem yanıversin
Ağyare dönen cânını candan sanıversin
Aldandı gönül haline her dem yanıversin
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SORAMAM BEN

Soramam ben niye düştün ki benim bahtıma sen
Nımetimsin O Kerim'den şu gönül tahtıma sen
Çözemem sırrını aşkın deme cânâ gücenir
Sevdirendir çağırın kalbime pay-tahtıma sen
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

ŞU HAYAT

Ne gönül şad olacak ne de vuslat demi var
Ne rüyâdır şu hayat, ne o yar perçemi var
Gidiyor yolcu ömür nice sessiz gemi var
Ne rüyadır şu hayat, ne o yar perçemi var
Feilün müfteilün feilün müfteilün

CÂNÂ

Arasın ah şu gönül aşkını dâim arasın
Beni sev sen ki derûnumda kanar bir yarasın
Yetişir gel bana cânâ bana yârem sarasın
Beni sev sen ki derûnumda kanar bir yarasın
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

GÖRÜNÜR

Açılır perde-i hasret bana nûrun görünür
Yine sevdâ-yı muhabbet ve sürûrun görünür
Bitecekmiş gibi gurbette huzûrun görünür
Yine sevdâ-yı muhabbet ve sürûrun görünür
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

HATIRALAR

Günâgûn hâtırâlar her anımda sen diyor
Gönülden çıkmadın hiç hep yanımda sen diyor
Derûnum kalb ü ruhum sen canımda sen diyor
Gönülden çıkmadın hiç hep yanımda sen diyor
Mefâilün mefâilün mefâilün feúl

DOST

Ne bahar var ne o gülzâr bana yar
Beli dost gel beli yar gel beni sar
Nice ağyâr eli ah yâr bana bâr
Beli dost gel beli yar gel beni sar
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

DİKKAT...

Ne ki dünyâ senin olsun ne çıkar
Onu fânî bilip bağlanma yeter
Niceler aldanır ukbâyı yıkar
Yaşatandan uzak olmak'sa beter
Feilâtün mefâilün feilün

HAYAT

Ne derim gözde yaşım ne de neş'eymiş hayat
Ne derim dertli başım ne garip şeymiş hayat
Ne seven sevdi yazık şaşarım neymiş hayat
Yaşarım hep yaşarım ne garip şeymiş hayat
Feilâtün feilün feilâtün fâilün

BİLSEN

Bilsen ne olur ah beni sen ayn-ı riyâdır
Hakkın malı hep bende ne var kendime âit
Zannın ile aldanma hayat say ki rüyâdır
Vallâhi biter vakt ü zeman sanma müsait
Mefûlü mefâilü mefâilü feülün

GÖNLÜM

Gönlüm nicedir aşk ile gülzâra mı düştün
Bilmez gibi hûn eyleyecek hâra mı düştün
Cevriyle yakar mâh-ı füsunkâra mı düştün
Bilmez gibi hûn eyleyecek hâra mı düştün

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

EY GÜLİTER

Ah dert de geçer ey güliter dehr ü zaman bu
Hakk hikmeti iz'ân ederek sırrına bak sen
Her bir seferin devrine has mis-i liman bu
Neş'eyle hebâ eyle diyen nefsinin yak sen
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

EY SEVGİLİ

Göstermedi mehtâbı hüznün küstü denizden
Ey sevgili gam sundu yüzün Ay'daki izden
Bir içli sabâ nağmesi var perde-i tizden
Ey sevgili gam sundu yüzün Ay'daki izden
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

YÂRE-İ FİRKAT

Ne derin söyleyemem yâre-i firkat ne derin
Bu ne sevdâ bu ne hasret şu derûnumda yerin
Beklerim cilvesinin sen kaderin ah kaderin
Bu ne sevdâ bu ne hasret şu derûnumda yerin
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

GAM ÇEKME

Gam çekme gönül yok sayarak bâb-ı ümîdi
Bülbül bile bak gonca-i rânâsını bekler
Ben neş'ede gördüm nice erbâb-ı ümîdi
Ânınla coşar hoş kelebek cümle çiçekler
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

CEVRİN YETİŞİR

Cevrin yetişir ben ne zaman şad oluversem
Cânâ ne olur aşk ile âbâd oluversem
Ağyar sevinir ah nice berbâd oluversem
Cânâ ne olur aşk ile âbâd oluversem
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün